

Sygn. akt: I C 25/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa Skarbu Państwa- Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu

przeciwko T. E.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej Skarbu Państwa - Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu na rzecz pozwanego T. E. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Skarb Państwa - Prokuratura Apelacyjna we Wrocławiu, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła w dniu 22 września 2014 roku do Sądu Rejonowego w Prudniku pozew przeciwko T. E. o zapłatę kwoty 4.257,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Tytułem uzasadnienia pozwu strona powodowa podała, że w dniu 15 października 2007 roku Prokurator Apelacyjny we W. zawarł z pozwanym umowę pożyczki na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów. Treść umowy pożyczki wynikała i jej prawny kształt wynikały m.in. z regulacji rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 2003 roku w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków (Dz. U. 03.80.728), zwanego dalej „rozporządzeniem”, w brzmieniu z daty zawarcia umowy i regulaminu udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb prokuratorów apelacji (...). Dopuszczalność zawarcia przedmiotowej umowy wiązała się z faktem, iż pozwany był prokuratorem Prokuratury Rejonowej w Prudniku. Dnia 6 kwietnia 2009 roku wygasł stosunek służbowy pozwanego łączący go z Prokuraturą Rejonową w Prudniku, co skutkowało utratą statusu prokuratora. Skutkowało to zgodnie z rozporządzeniem postawieniem całej niespłaconej pożyczki w stan wymagalności. Kwota niespłaconej pożyczki na dzień jej wymagalności wynosiła 44.200,00 zł i podlegała jednorazowemu zwrotowi. Jej niezwłoczne niezwrócenie wiązało się z oprocentowaniem niespłaconej kwoty w wysokości 5 % do dnia jej spłaty, inaczej niż dotychczas. Mając tego świadomość pozwany zwrócił się do organu reprezentującego stronę powodową

o wyrażenie zgody na pozostawienie warunków spłaty określonych w umowie pożyczki powołując się na brzmienie nieobowiązującego wówczas regulaminu. Organ reprezentujący stronę powodową wyraził na to zgodę w dniu 13 maja 2009 roku, co spowodowało, iż doszło do bezwzględnie nieważnej czynności prawnej z uwagi na to, iż rozporządzenie nie dawało organowi strony powodowej takiej możliwości. Pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku, strona powodowa poinformowała pozwanego o przeprowadzonej kontroli, która ujawniła fakt dokonania bezwzględnie nieważnej czynności prawnej i wezwała go do jednorazowej zapłaty kwoty pożyczki w wysokości 19.975,00 zł i pozostałego do spłaty brakującego oprocentowania w wysokości 4.257,84 zł. Pozwany spłacił brakującą kwotę roszczenia głównego odmawiając przy tym zapłaty oprocentowania. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku, strona powodowa wezwała pozwanego ponownie do zapłaty z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Postanowieniem z dnia 17 października 2014 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 162/14 (k. 59) Sąd Okręgowy w Opolu postanowił wyłączyć od rozpoznania sprawy sędziów Sądu Rejonowego w Prudniku oraz wyznaczyć do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Nysie.

Pełnomocnik pozwanego T. E. w odpowiedzi na pozew z dnia 2 lutego 2015 roku (k. 69-70) wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc przy tym zarzut przedawnienia części roszczenia. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, bądź zgodnie z przedłożonym spisem kosztów.

Tytułem uzasadnienia pozwany potwierdził, iż zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki z dnia 15 października 2007 roku. Pozwany potwierdził również, iż w dniu 6 kwietnia 2009 roku wygasł jego stosunek zatrudnienia łączący go z Prokuraturą Rejonową w Prudniku w związku z powołaniem do pełnienia urzędu na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego w Prudniku. Pozwany jeszcze przed odejściem ze służby prokuratorskiej dowiadywał się jak rozwiązać kwestię dotyczącą udzielonej pożyczki. Pozwany w oparciu o przepis § 16 ust. 6 nowego regulaminu (zastępującego obowiązujący w dacie zawarcia umowy pożyczki), wystąpił o wyrażenie zgody na pozostawienie warunków spłaty pożyczki w stanie niezmienionym i taką zgodę od uprawnionego organu uzyskał. W tych okolicznościach pozwany spłacał pożyczkę na dotychczasowych warunkach na co strona powodowa jako wierzyciel, wyraziła zgodę. W przypadku braku takiej zgody, pozwany spłaciłby całą pozostałą wówczas kwotę pożyczki, tj. 44.200,00 zł i nie musiałby dodatkowo spłacać dochodzonych odsetek i nie musiałby spłacać dochodzonych obecnie odsetek. Dalej pełnomocnik pozwanego podniósł, że domaganie się obecnie przez stronę powodową opisanego w pozwie roszczenia, w okolicznościach niniejszej sprawy, jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem to strona powodowa wprowadziła pozwanego w błąd, co do możliwości spłaty pożyczki na umówionych warunkach i tym samym działanie strony powodowej nie powinno uzyskać ochrony.

Na rozprawie w dniu 6 marca 2015 roku (k. 82-87), pełnomocnik strony powodowej podtrzymał w całości żądania zgłoszone w pozwie. Z kolei pełnomocnik pozwanego oświadczył, że w całości popiera stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją nr (...) z dnia 10 października 2007 roku Prokurator Apelacyjny we W. przyznał pozwanemu T. E. pożyczkę w wysokości 51.000,00 zł na podstawie § 5 i 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 2003 roku w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków (Dz. U. 03.80.728).

W dniu 15 października 2007 roku Prokurator Apelacyjny we W. zawarł z pozwanym umowę pożyczki na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów. Treść umowy pożyczki i jej prawny kształt wynikały m.in. z regulacji rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 2003 roku w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków (Dz. U. 03.80.728), zwanego dalej „rozporządzeniem”, w brzmieniu z daty zawarcia

umowy i regulaminu udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów apelacji (...).

Na mocy przedmiotowej umowy pozwany uzyskał pożyczkę w kwocie 51.000,00 zł na budowę lub rozbudowę lokalu mieszkalnego. Okres spłaty pożyczki został ustalony na 10 lat, a harmonogram spłat pożyczki ustalany był zgodnie z § 6 pożyczki przez Wydział Budżetowo-Administracyjny Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu. Zgodnie z § 7 ust. 1 pożyczka była oprocentowana w stosunku rocznym w wysokości planowanego na każdy rok w ustawie budżetowej wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Naliczanie odsetek od pożyczki rozpoczynało się poczynając od następnego miesiąca po otrzymaniu pożyczki zgodnie z § 7 ust. 2 umowy. W myśl § 11 umowy, pożyczka stawała się natychmiast wymagalna w przypadku rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (pkt a) bądź wykorzystania pożyczki na inne cele niż określone w umowie (pkt b). Zapis ten powielał treść przepisu § 8 ust. 1 rozporządzenia, który uzupełniał pkt 1 o alternatywę utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w przypadkach, o których mowa w art. 62 d ustawy o prokuraturze. Nadto zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1, zwrotowi, w formie jednorazowej spłaty, podlega kwota niespłaconej pożyczki oprocentowanej w wysokości 5 % do dnia jej spłaty. W dniu zawarcia umowy pożyczki obowiązujący Regulamin udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów apelacji (...) z dnia 18 stycznia 2005 roku w § 16, również stanowił, iż pożyczka w sytuacji określonej w § 8 rozporządzenia staje się natychmiast wymagalna oraz jeżeli została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem. Treść obowiązującego wówczas regulaminu nie dawała Prokuratorowi Apelacyjnemu we W. uprawnienia do wyrażenia zgody na pozostawienia określonych w umowie pożyczki warunków spłaty w razie przejścia prokuratora do pracy w innych jednostkach wymiaru sprawiedliwości.

Pożyczka została poręczona przez S. K., T. L. oraz J. E..

Dowód: - decyzja nr (...) z 10.10.2007 r. k. 14;

- umowa pożyczki z 15.10.2007 r. k. 15-16;

- oświadczenia poręczycieli k. 17-19;

- regulamin z 18.01.2005 r. k. 20-24;

- przesłuchanie pozwanego T. E., e-protokół rozprawy z 06.03.2015 r. k. 87.

Pozwany rozważając możliwość ubiegania się o stanowisko sędziego brał pod uwagę również ciążące na nim zobowiązanie z tytułu zawartej umowy pożyczki z dnia 15 października 2007 roku, która to zobowiązanie wówczas wynosiło 40.000,00 zł. W związku z tym, pozwany konsultował z Prokuraturą Apelacyjną we Wrocławiu możliwość rozwiązania tej spornej kwestii. Początkowym wariantem planowanym przez pozwanego było zawarcie porozumienia pomiędzy Prezesem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu a Prokuraturą Apelacyjną we Wrocławiu, albowiem sądy udzielały pożyczek na tych samych warunkach. Kolejny wariant dotyczył spłaty zaciągniętego zobowiązania środkami pozyskanymi z pożyczki udzielonej przez sąd. W międzyczasie pozwany powziął informację, że jest możliwość innego rozwiązania tej kwestii, którą przewidywał regulamin. Wtedy pozwany wystąpił o przesłanie mu regulaminu pożyczek z Prokuratury Okręgowej w Opolu. W odpowiedzi pozwany otrzymał Regulamin udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów obszaru apelacji (...) z dnia 1 grudnia 2008 roku.

Zgodnie z § 16 ust. 6 przedmiotowego regulaminu z dnia 1 grudnia 2008 roku, w przypadku przejścia prokuratora do pracy w innych jednostkach wymiaru sprawiedliwości, warunku spłaty określone w umowie pożyczki mogą pozostać niezmienione, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Apelacyjnego.

Dowód: - przesłuchanie pozwanego T. E., e-protokół rozprawy z 06.03.2015 r. k. 87.

- regulamin z 01.12.2008 r. k. 76-81;

- wydruk korespondencji e-mail pozwanego z U. W., pracownikiem Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu k. 75.

Pozwany T. E. w związku z otrzymaniem nominacji na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego w Prudniku w dniu 15 kwietnia 2009 roku, na podstawie § 16 ust. 6 regulaminu z dnia 1 grudnia 2008 roku, zwrócił się pismem z dnia 14 kwietnia 2009 roku się do Prokuratora Apelacyjnego we W. z prośbą o wyrażenie zgody na pozostawienie warunków spłaty określonych w umowie pożyczki zawartej na podstawie w/w regulaminu.

Po przesłaniu przez pozwanego oświadczeń poręczycieli pożyczki pozwanego, Prokurator Apelacyjny we W. wyraził dnia 13 maja 2009 roku zgodę na spłatę pożyczki przez pozwanego na dotychczasowych warunkach.

W związku z otrzymaną zgodą pozwany w dalszym ciągu spłacał pożyczkę na zasadach określonych w umowie i zgodnie z otrzymywanym corocznie harmonogramem spłaty.

Dowód: - pismo pozwanego z prośbą o pozostawienie warunków spłaty pożyczki z 14.04.2009 r. k. 25;

- kserokopia nominacji sędziowskiej wydana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 06.04.2009 r., k. 26;

- decyzja Prokuratora Apelacyjnego we W. z 13.05.2009 r. na piśmie Prokuratora Rejonowego w Prudniku wraz z załącznikami z 08.05.2009 r., k. 27-30;

- przesłuchanie pozwanego T. E., e-protokół rozprawy z 06.03.2015 r. k. 87.

Pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku Prokurator Apelacyjny we W. poinformował pozwanego T. E., że podczas kontroli wykonania budżetu państwa za rok 2012, Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła nieprawidłowości dotyczące egzekwowania przez Prokuraturę Apelacyjną we Wrocławiu, z naruszeniem przepisów prawa, dochodów i należności z tytułu spłaty pożyczek udzielonych na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorom, z którymi następnie rozwiązano albo wygaszono stosunek służbowy. Dalej w piśmie tym poinformowano pozwanego, iż w dniu zawarcia umowy pożyczki z dnia 15 października 2007 roku obowiązywało rozporządzenie z dnia 25 kwietnia 2003 roku, które obligują udzieloną pożyczkę do żądania jej zwrotu w części niespłaconej z oprocentowaniem w wysokości 5%. Z tego względu zgoda Prokuratora Apelacyjnego z dnia 13 maja 2009 roku została wyrażona sprzecznie z obowiązującymi przepisami i była nieważna zgodnie z treścią art. 58 § 1 k.c. W dniu rozwiązania stosunku służbowego z pozwanym, tj. 6 kwietnia 2009 roku należność główna do spłaty wynosiła 44.200,00 zł. Kwota odsetek należnych z tytułu pozostałego zobowiązania liczonych od dnia rozwiązania stosunku służbowego wyniosła na dzień 1 stycznia 2014 roku kwotę 4.257,84 zł. Jednocześnie pismem tym, strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty pożyczki w kwocie 19.975,00 zł tytułem należności głównej oraz odsetek w kwocie 4.257,84 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania.

Dowód:- pismo Prokuratora Apelacyjnego we W. z 20.01.2014 r., k. 31-32;

- wykaz różnic w należnościach odsetek od 06.04.2009 r. do 31.12.2013 r., k. 33.

Pozwany uregulował zaległą należność główną w kwocie 19.975,00 zł. W dniu 30 czerwca 2014 roku, strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty naliczonych odsetek od kapitału pożyczki w kwocie 4.257,84 zł w terminie do 18 lipca 2014 roku, informując, że w razie braku zapłaty, sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Wezwanie zostało doręczone pozwanemu w dniu 2 lipca 2014 roku

Dowód: - wezwanie do zapłaty z 30.06.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru i wykazem spłat k.34-37.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez obie strony postępowania, a szczególnie opisanych pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego, których treść nie była kwestionowana

przez żadną ze stron. Do ustalenia stanu faktycznego posłużył także dowód z przesłuchania stron postępowania, ograniczony do przesłuchania pozwanego.

W niniejszej sprawie, strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 4.257,84 zł tytułem zaległych odsetek od kapitału pożyczki za okres od 6 kwietnia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku.

W kontekście powyższego przyjdzie wskazać, iż bezspornym było między stronami, że były one związane umową pożyczki z dnia 15 października 2007 roku, którą pozwany zawarł będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej w Prudniku. Na mocy tej umowy pozwanemu została udzielona pożyczka w kwocie 51.000,00 zł na budowę lub rozbudowę lokalu mieszkalnego, którą pozwany miał spłacić w ciągu 10 lat. Treść umowy pożyczki regulowana była, m.in. przez przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków z dnia 25 kwietnia 2003 roku (Dz. U. Nr 80, poz. 728).

W dniu 6 kwietnia 2009 roku, pozwany T. E. otrzymał nominację sędziowską w związku z czym rozwiązany został łączący go z Prokuraturą Rejonową w Prudniku stosunek pracy.

W myśl § 11 przedmiotowej umowy, pożyczka stawała się natychmiast wymagalna w przypadku rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (pkt. 1) bądź wykorzystania pożyczki na inne cele niż określone w umowie (pkt. 2). Zapis ten powielał treść przepisu § 8 ust. 1 rozporządzenia. Nadto zgodnie z § 8 ust. 2 w przypadku, o którym mowa w ust. 1, zwrotowi, w formie jednorazowej spłaty, podlega kwota niespłaconej pożyczki oprocentowanej w wysokości 5 % do dnia jej spłaty. W dniu zawarcia umowy pożyczki obowiązujący Regulamin udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów apelacji (...) z dnia 18 stycznia 2005 roku, również stanowił, iż pożyczka w sytuacji określonej w § 8 rozporządzenia staje się natychmiast wymagalna oraz jeżeli została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem. Treść obowiązującego wówczas regulaminu nie dawała Prokuratorowi Apelacyjnemu uprawnienia do wyrażenia zgody na pozostawienia określonych w umowie pożyczki warunków spłaty w razie przejścia prokuratora do pracy w innych jednostkach wymiaru sprawiedliwości.

W dalszej kolejności należy jednak zważyć na fakt, iż pozwany przed ubieganiem się o nominację sędziowską podjął próbę rozwiązania kwestii zaciągniętego w związku z pracą prokuratora zobowiązania. W tym celu zwrócił się o udostępnienie mu stosownego Regulaminu udzielania pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów apelacji (...). W odpowiedzi na jego wniosek udostępniono mu przedmiotowy regulamin, ale w treści obowiązującej od dnia 1 grudnia 2008 roku. Wobec tego pozwany sugerując się jego treścią, a w szczególności zapisu § 16 ust. 6, który umożliwiał w przypadku przejścia prokuratora do pracy w innych jednostkach wymiaru sprawiedliwości, pozostawienie warunków spłaty na zasadach określonych w umowie pożyczki, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Apelacyjnego, wystąpił o wyrażenie takiej zgody pismem z dnia 14 kwietnia 2009 roku. Prokurator Apelacyjny we W. rozpatrując wniosek pozwanego, po uzyskaniu stosownych oświadczeń poręczycieli, wyraził dnia 13 maja 2009 roku pisemną zgodę na utrzymanie wobec pozwanego dotychczasowych – umownych warunków spłaty zaciągniętej przez niego pożyczki w związku z rezygnacją z pracy na stanowisku prokuratora i podjęciem pracy na stanowisku sędziego.

Po przeprowadzonej w Prokuraturze Apelacyjnej we Wrocławiu kontroli przez Najwyższą Izbę Kontroli, ujawnione zostały nieprawidłowości w zakresie egzekwowania przez Prokuratora Apelacyjnego należności z tytułu spłaty pożyczek udzielonych na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorom, z którymi następnie rozwiązano albo wygaszono stosunek służbowy. Okazało się bowiem, iż w świetle obowiązujących przepisów rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 2003 roku, Prokurator Apelacyjny był zobligowany do żądania zwrotu całej pożyczki w razie odejścia prokuratora na stanowisko sędziego w części niespłaconej z oprocentowaniem w wysokości 5%. W związku z tym Prokurator Apelacyjny pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku wezwał pozwanego do spłaty pozostałego kapitału pożyczki w kwocie 19.975,00 zł oraz odsetek w wysokości 4.257,84 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania.

Pozwany spłacił w całości pozostały kapitał pożyczki odmawiając spłaty naliczonych zgodnie z powołanym § 8 ust. 2 rozporządzenia odsetek.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż w świetle treści przepisu art. 5 k.c., zgłoszone przez stronę powodową żądanie w zakresie zapłaty odsetek należało uznać za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i jako takie nie zasługiwało ono na przyznanie mu ochrony.

Przede wszystkim w nawiązaniu do powyższego na podkreślenie zasługuje fakt, iż wbrew twierdzeniom strony powodowej, to nie pozwany mając świadomość, że nie może skorzystać z zapisów regulaminu z dnia 1 grudnia 2008 roku wprowadził stronę powodową w błąd, ale to strona powodowa wprowadziła w błąd pozwanego w zakresie możliwości skorzystania przez niego z zapisu § 16 ust. 6 tego rozporządzenia. Należy zwrócić przy tym uwagę, iż pozwany konsultował z organami prokuratury możliwość rozwiązania kwestii dalszej spłaty zaciągniętej przez niego pożyczki po przejściu na stanowisko sędziego. Wówczas to otrzymał treść regulaminu z dnia 1 grudnia 2008 roku, z którego § 16 ust. 6 wyraźnie wynikało, iż mógł on po przejściu do służby sędziowskiej ubiegać się wyrażenie przez Prokuratora Apelacyjnego zgody na spłatę zaciągniętego zobowiązania na umówionych wcześniej warunkach – zgodnie z umową pożyczki z dnia 15 października 2007 roku. Pozwany w tym przedmiocie wystosował oficjalną prośbę do Prokuratora Apelacyjnego dnia 14 kwietnia 2009 roku, w której wyraźnie i niczego nie zatajając powołał się na fakt otrzymania nominacji sędziowskiej oraz zapis § 16 ust. 6 przedmiotowego regulaminu z dnia 1 grudnia 2008 roku (w regulaminie z dnia 18 stycznia 2005 roku – brak w ogóle takiego zapisu), prosząc o wyrażenie zgody na pozostawienie warunków spłaty jego pożyczki określonych w umowie. Prokurator Apelacyjny rozpatrując wniosek pozwanego, zwrócił się uprzednio o przedłożenie oświadczeń poręczycieli pożyczki na kontynuowanie warunków jej spłaty i następnie w dniu 13 maja 2009 roku wyraził stosowną zgodę. Dopiero pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku Prokurator Apelacyjny we W. wezwał pozwanego do zwrotu pozostałej do spłaty pozostałego kapitału pożyczki i zaległych odsetek w kwocie dochodzonej pozwem.

W opisanych powyżej okolicznościach pozwany miał zatem wszelkie powody, aby pozostawać w przekonaniu, że składając swój wniosek o pozostawienie warunków spłaty pożyczki z dnia 15 października 2007 roku działał na podstawie wiążących go przepisów prawa. Co więcej, postępowanie Prokuratora Apelacyjnego we W. w przekonaniu tym pozwanego tylko utwierdziło. To na Prokuratorze Apelacyjnym we W. jako dysponentcie środków publicznych jednostki budżetowej jaką jest Prokuratura Apelacyjna zobowiązany jest do szczególnej troski o te środki. Jest on bowiem odpowiedzialny za nie i to on winien mieć pełną świadomość na podstawie jakich przepisów wydaje decyzje mające wpływ na gospodarkę tymi środkami. Strona powodowa nie może zatem próbować przerzucać ciężaru odpowiedzialności za dyscyplinę finansów publicznych związaną z wykonaniem budżetu państwa na osoby, które nie są za to odpowiedzialne, a do tego zdaniem Sądu zmierza strona powodowa.

Reasumując, skoro pozwany spłacił cały kapitał pożyczki wraz z ustalonym na jej warunkach oprocentowaniem, to brak było podstaw w tej konkretnej sprawie do obciążenia pozwanego odsetkami obliczonymi zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 2003 roku w kwocie 4.257,8 zł, skoro pozwany miał wszelkie powody do twierdzenia, iż uzyskał prolongatę w zakresie umownych zasad spłaty tej pożyczki.

W odniesieniu się do podniesionego przez pozwanego zarzutu częściowego przedawnienia roszczenia dochodzonego przez stronę powodową, to należy uznać zarzut ten za zasadny. Odsetki jako świadczenie okresowe przedawniają się po upływie 3 lat zgodnie z art. 118 k.c. W związku z tym, iż odsetki przez stronę powodową naliczane były od 6 kwietnia 2009 roku do 31 grudnia 2013 roku, a strona powodowa wystąpiła z powództwem o dopiero 22 września 2014 roku, to należało uznać, że dochodzone roszczenie za okres od 6 kwietnia 2009 roku do 21 września 2011 roku uległo już przedawnieniu.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania podyktowane jest treścią przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Jako, że powództwo strony powodowej zostało oddalone w całości, to strona powodowa była zobowiązana do zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego. Na koszty postępowania po stronie pozwanej złożyły się koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł ustalone zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).